Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 4 26 JAN. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

MAG ik jullie even voorstellen aan Otto van Drakenstein? Jullie hebben nooit eerder van hem gehoord, want hij woont nog maar pas in Duckstad. In dit nummer kunnen jullie lezen, hoe hij hier bij zijn aankomst werd ontvangen. En ik denk, dat jullie in de toekomst nog wel veel van hem zullen horen.

Otto van Drakenstein is niet zomaar iemand; hij is een heel knappe professor en alle Ducks hier zijn er wel een beetje trots op, dat ze familie van hem zijn. Dat mogen jullie best weten. Ze wisten helemaal niet, hoe hij er uit zou zien, maar ze wilden een heel goede indruk op hem maken. Daarom hadden ze heel erg hun best gedaan, zo netjes mogelijk voor de dag te komen.

Oma had haar manchetjes dan ook kenrig gesteven, oom Dagobert had zijn wandelstok gepoetst. Katrien was naar de kapper geweest, Willie Wortel had zijn overhemd een extra wasbeurt gegeven, Guus Geluk had zijn jasje geperst, Kwik, Kwek en Kwak hadden hun petjes afgeborsteld en zo trokken ze in optocht naar het station. Zelfs Gijs Gans was van de partij. En dat zegt wel wat, want die laat zijn middagdutje er heus niet zo vaak bij inschieten.

Het was ook een heel bijzondere gebeurtenis.

Hebben jullie het weleens meegemaakt, dat er plotseling een onbekend familielid kwam opdagen?

Een oom of een tante uit Amerika, om maar eens een voorbeeld te noemen, die jullie nog nooit eerder hadden gezien?

Toen deden jullie natuurlijk ook je best om een heel goede indruk te maken.

Maar het moeilijke is dan, om bij elke volgende ontmoeting steeds goed voor de dag te komen. En dat valt, eerlijk gezegd, lang niet altijd mee!

O ja, voor ik het vergeet, jullie moeten ook nog de hartelijke groeten hebben van Otto van Drakenstein.

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 4

Deze jongen heeft de namen van vier voertuigen opgeschreven, maar hij heeft een grapje uitgehaald. Hij heeft namelijk de letters van elk woord goed door elkaar geschud, zodat er heel vreemde namen zijn ontstaan. Probeer nu de letters weer in de juiste volgorde te zetten, en houd er rekening mee, dat de letters in de rode cirkels steeds de sluitletters zijn. Heb je de namen van de vier voertuigen gevonden, dan zul je zien dat de beginletters van ieder woord, in de volgorde van 1 t/m 4 achter elkaar geplaatst, de naam vormen van de knaap, die je lachend het raadsel voorhoudt.

Schrijf deze jongensnaam op een briefkaart en stuur die vóór 31 jan., als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en

als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Zet duidelijk je naam en adres op de kaart en schrijf in de linkerbovenhoek: „Oplossing 4". Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van no. 49:

1e prijs: horloge: Piet Bakker, **Assen.** 2e prijs: vierkleurenballpoint: Dineke Verhey, **Vlissingen.**

3e prijs: tafeltennisspel: D. Vermeer, **Den Haag**; P. Wagemaker, **Anna Jacoba Polder**; H. Sturkenboom, **De Meern**; R. Kroesbeek, **Rotterdam**: R. Verkuil, **Dieren**; G. Vis, **Oud-Vossemeer**; S. Lobalto, **A'dam**; J. de Smit, **Aagtekerke**; Y. Zink, **Boxtel**; Kinderen Ketjdener, **Maastricht.**

4e pr.: doosje „Donald Duck"-postpapier: M. Wijnhoud, **Amstelveen**; J. P. Beuselinck, **Oostende (Blg.)**; T. Booy, **A. a. d. Rijn**; P. Huysmans, **Weert**; A. v. d. Bend, **Walvega**; J. Ewijk, **Fijnaart**; E. Wicherink, **Doetinchem**; H. Kramp, **Oonds**; C. Willemsen, **Amerangen**; W. de Jong, **Venhuizen**; T. de Joode, **Meeuwen**; D. Dikmaat, **Alkmaar**; Peter Kool, **Vianen**; O. v. d. Leest, **A'dam**; Jan Mulder, **Twello**; E. Cardon, **Oosterhout**; L. Kusters, **Spaubeek**; A. Pleining, **Hangezand**; F. Bouman, **Puttershaek**; D. Ijtsma, **O.-Loosdrecht.** Opl. 2 luidt: **SPAARVARKENTJE.**

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenballpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ADRIE FLORIJN, GEESTEREN. Je doet veel aan sport, zeg! Doe je ook wel eens mee met wedstrijden? Korfballen heb ik zelf veel gedaan en ik vind het nog steeds leuk om naar wedstrijden te kijken. Dag Adrie!

ANJA v. d. MARTEL, SCHOONHOVEN. Nou, koud is het zeker, Anja! Heb jij al geschaatst? Fijn, dat je de zieken zo blij maakt met post. Hoe gaat het met je correspondentievriend? Doe hem de hartelijke groeten.

BERNARD HUIZINOA, GRONINGEN. Ik heb de Mississippi altijd voor de langste rivier gehouden, Bernard. Maar ik ben nooit zo erg knap geweest in aardrijkskunde. Van Kwik, Kwek en Kwak moet ik je heel speciaal de groeten doen.

BAUKJE VAN HES. Leuk is televisie, hè? Je hebt de vorige maand wel kunnen genieten van al die leuke kinderprogramma's. En nu het vaak te koud is om buiten te spelen, is het bovendien erg gezellig in huis.

WALT DISNEY'S

Otto van Drakenstein

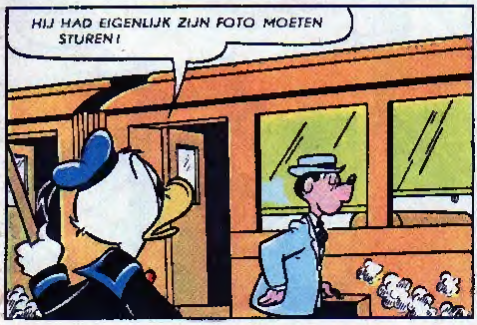

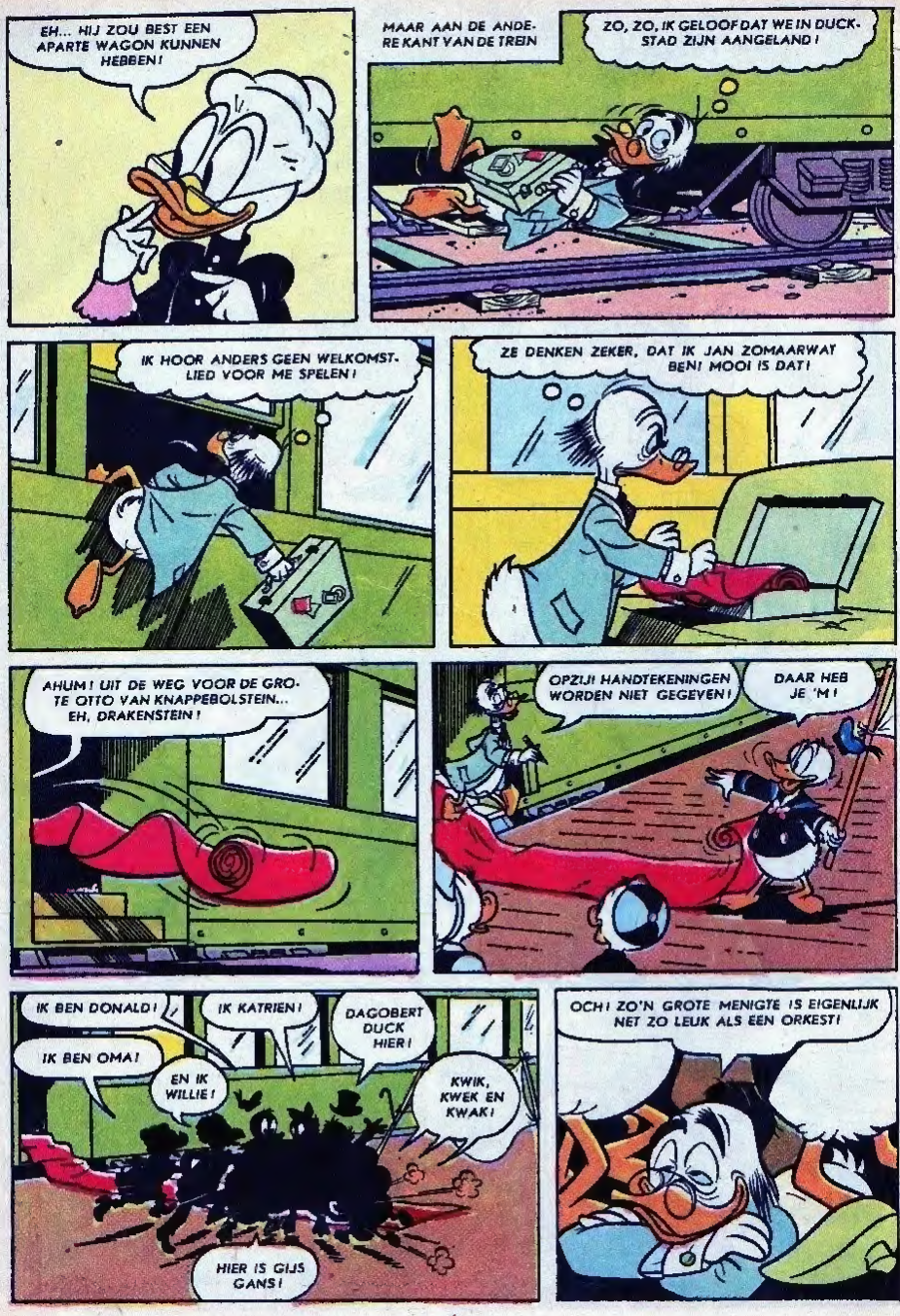
EH... HIJ ZOU BEST EEN APARTE WAGON KUNNEN HEBBEN!
MAAR AAN DE ANDERE KANT VAN DE TREIN
ZO, ZO, IK GELOOF DAT WE IN DUCKSTAD ZIJN AANGELAND!
IK HOOR ANDERS GEEN WELKOMSTLIED VOOR ME SPELEN!
ZE DENKEN ZEKER, DAT IK JAN ZOMAARWAT BEN! MOOI IS DAT!
AHUM! UIT DE WEG VOOR DE GROTE OTTO VAN KNAPPEBOLSTEIN... EH, DRAKENSTEIN!
OPZIJ! HANDTEKENINGEN WORDEN NIET GEGEVEN!
DAAR HEB JE 'M!
IK BEN DONALD!
IK KATRIEN!
DAGOBERT DUCK HIER!
IK BEN OMA!
EN IK WILLIE!
KWIK, KWEK EN KWAK!
HIER IS GIJS GANS!
OCH! ZO'N GROTE MENIGTE IS EIGENLIJK NET ZO LEUK ALS EEN ORKEST!

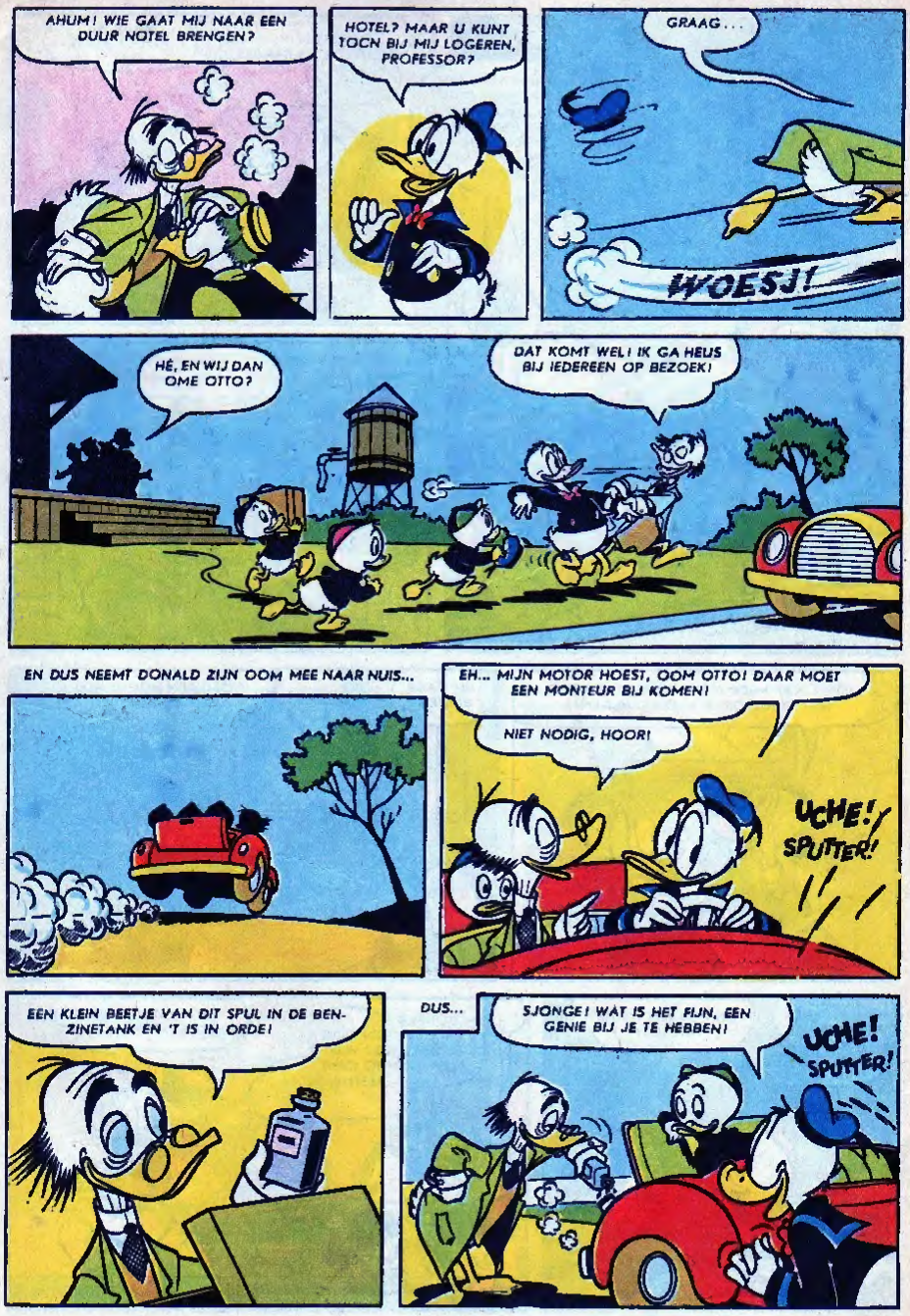
AHUM! WIE GAAT MIJ NAAR EEN DUUR HOTEL BRENGEN?
HOTEL? MAAR U KUNT TOCH BIJ MIJ LOGEREN, PROFESSOR?
GRAAG...
WOESJ!
HÉ, EN WIJ DAN OME OTTO?
DAT KOMT WEL! IK GA HEUS BIJ IEDEREEN OP BEZOEK!
EN DUS NEEMT DONALD ZIJN OOM MEE NAAR HUIS...
EH... MIJN MOTOR HOEST, OOM OTTO! DAAR MOET EEN MONTEUR BIJ KOMEN!
NIET NODIG, HOOR!
UCHE! SPUTTER!
EEN KLEIN BEETJE VAN DIT SPUL IN DE BENZINETANK EN 'T IS IN ORDE!
DUS...
SJONGE! WAT IS HET FIJN, EEN GENIE BIJ JE TE HEBBEN!
UCHE! SPUTTER!

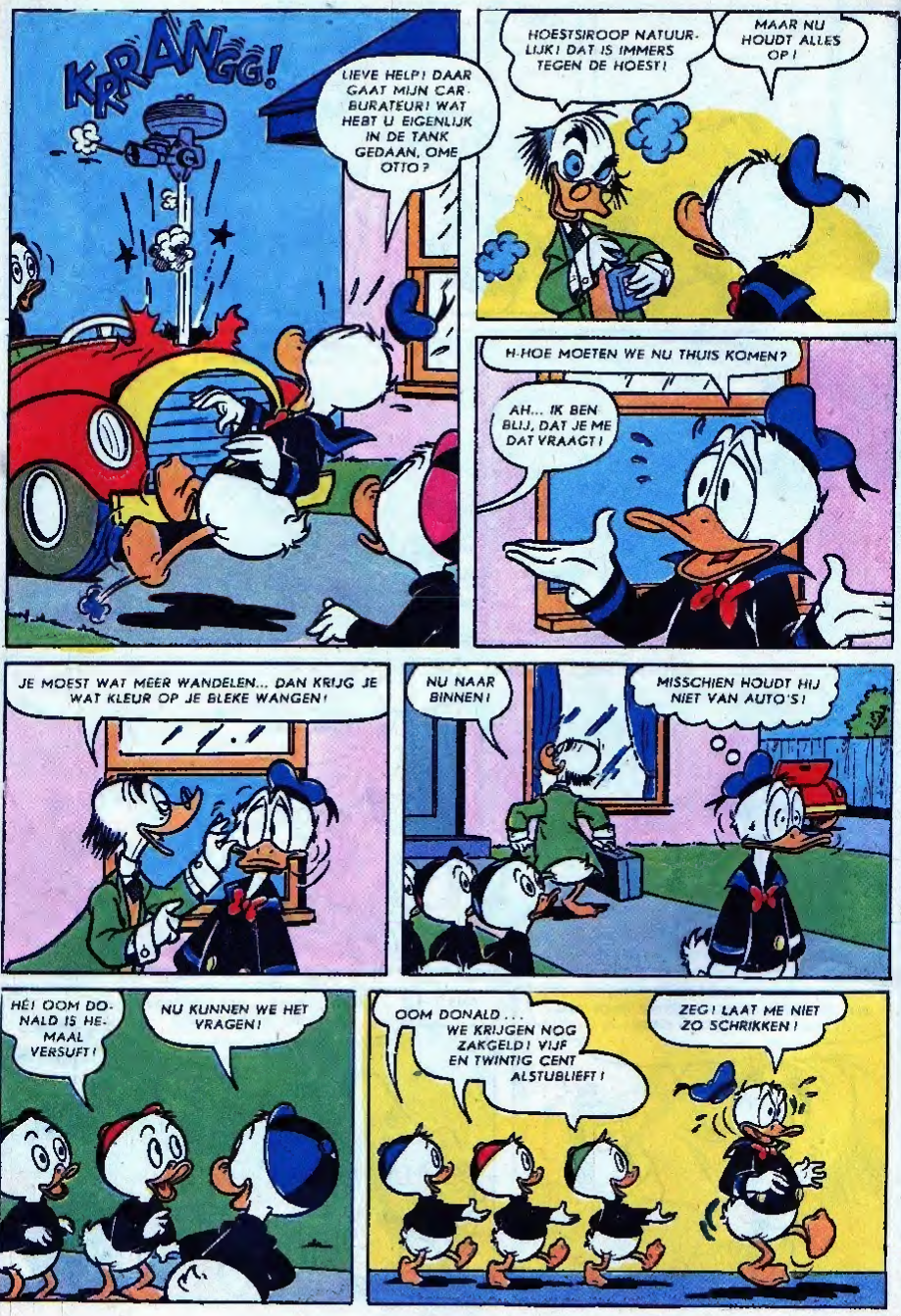
KRRANGG!
LIEVE HELP! DAAR GAAT MIJN CARBURATEUR! WAT HEBT U EIGENLIJK IN DE TANK GEDAAN, OME OTTO?
HOESTSIROOP NATUURLIJK! DAT IS IMMERS TEGEN DE HOEST!
MAAR NU HOUDT ALLES OP!
H-HOE MOETEN WE NU THUIS KOMEN?
AH... IK BEN BLIJ, DAT JE ME DAT VRAAGT!
JE MOEST WAT MEER WANDELEN... DAN KRIJG JE WAT KLEUR OP JE BLEKE WANGEN!
NU NAAR BINNEN!
MISSCHIEN HOUDT HIJ NIET VAN AUTO'S!
HÉ! OOM DONALD IS HEMAAL VERSUFT!
NU KUNNEN WE HET VRAGEN!
OOM DONALD... WE KRIJGEN NOG ZAKGELD! VIJF EN TWINTIG CENT ALSTUBLIEFT!
ZEG! LAAT ME NIET ZO SCHRIKKEN!

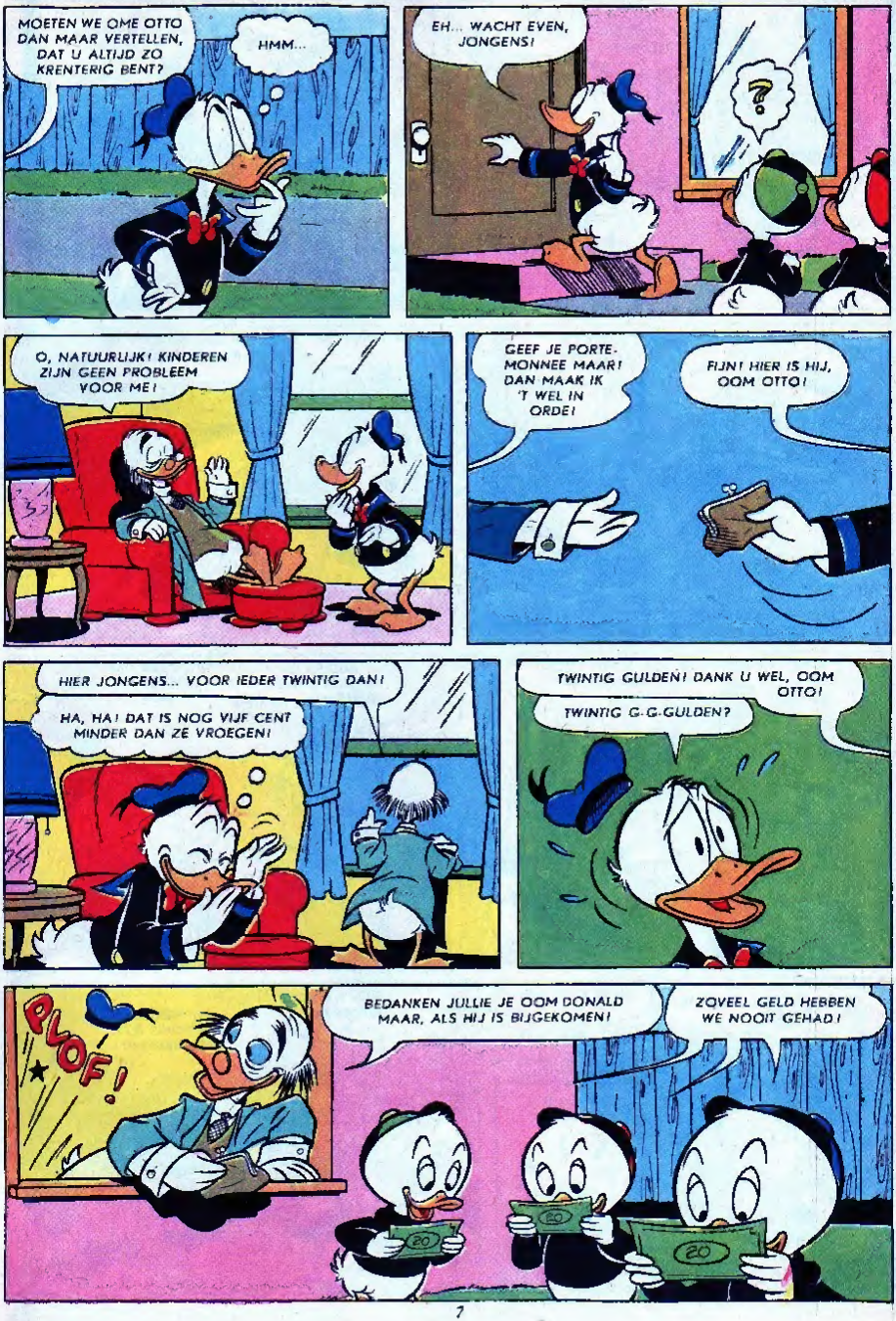
MOETEN WE OME OTTO DAN MAAR VERTELLEN, DAT U ALTIJD ZO KRENTERIG BENT?
HMM...
EH... WACHT EVEN, JONGENS!
?
O, NATUURLIJK! KINDEREN ZIJN GEEN PROBLEEM VOOR ME!
GEEF JE PORTEMONNEE MAAR! DAN MAAK IK 'T WEL IN ORDE!
FIJN! HIER IS HIJ, OOM OTTO!
HIER JONGENS... VOOR IEDER TWINTIG DAN!
HA, HA! DAT IS NOG VIJF CENT MINDER DAN ZE VROEGEN!
TWINTIG GULDEN! DANK U WEL, OOM OTTO!
TWINTIG G.G.GULDEN?
PLOF!
BEDANKEN JULLIE JE OOM DONALD MAAR, ALS HIJ IS BIJGEKOMEN!
ZOVEEL GELD HEBBEN WE NOOIT GEHAD!
20
20
20

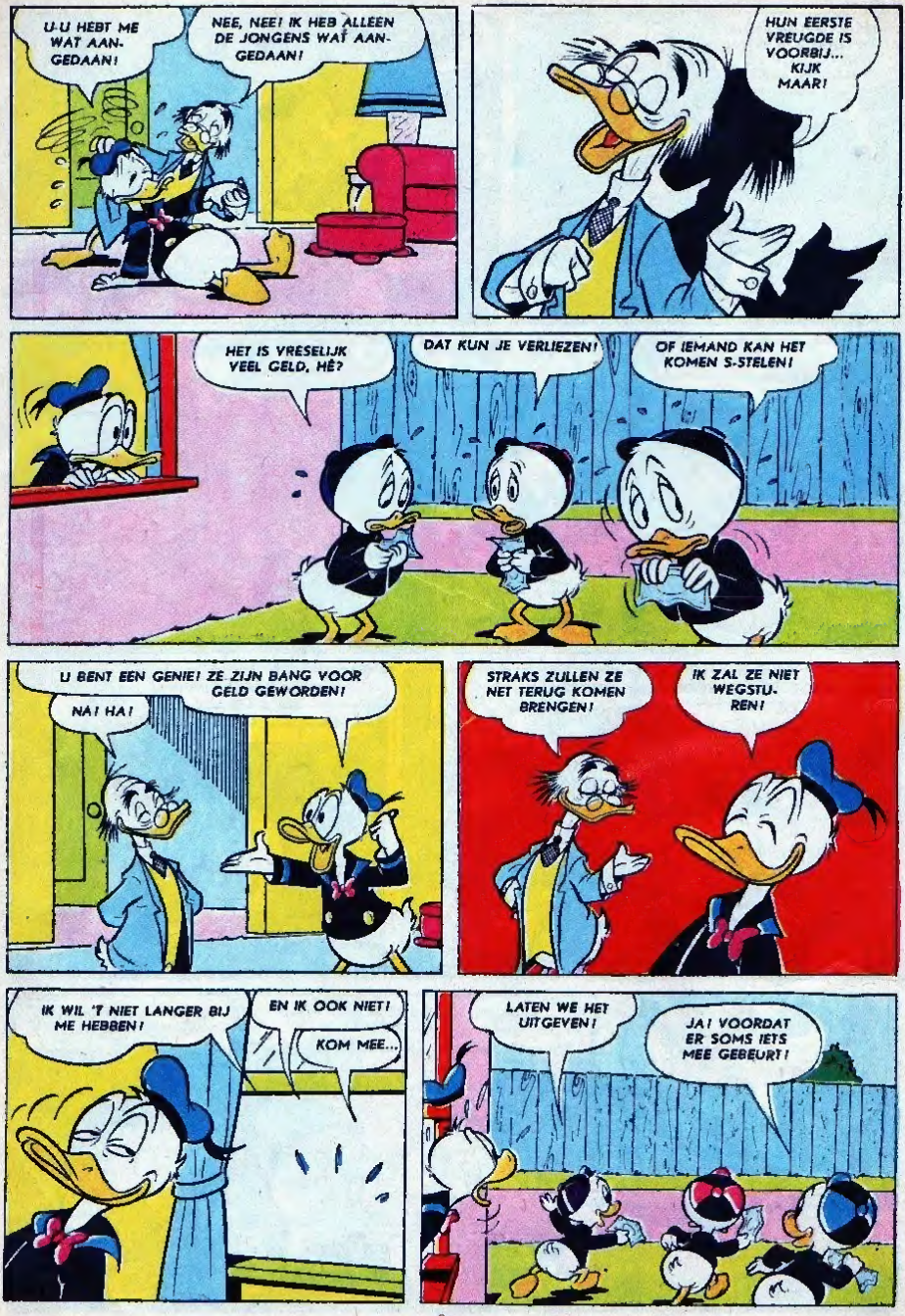
U-U HEBT ME WAT AAN-GEDAAN!
NEE, NEE! IK HEB ALLEEN DE JONGENS WAT AAN-GEDAAN!
HUN EERSTE VREUGDE IS VOORBIJ... KIJK MAAR!
HET IS VRESELIJK VEEL GELD, HÊ?
DAT KUN JE VERLIEZEN!
OF IEMAND KAN HET KOMEN S-STELEN!
U BENT EEN GENIE! ZE ZIJN BANG VOOR GELD GEWORDEN!
NA! HA!
STRAKS ZULLEN ZE NET TERUG KOMEN BRENGEN!
IK ZAL ZE NIET WEGSTU-REN!
IK WIL 'T NIET LANGER BIJ ME HEBBEN!
EN IK OOK NIET!
KOM MEE...
LATEN WE HET UITGEVEN!
JA! VOORDAT ER SOMS IETS MEE GEBEURT!

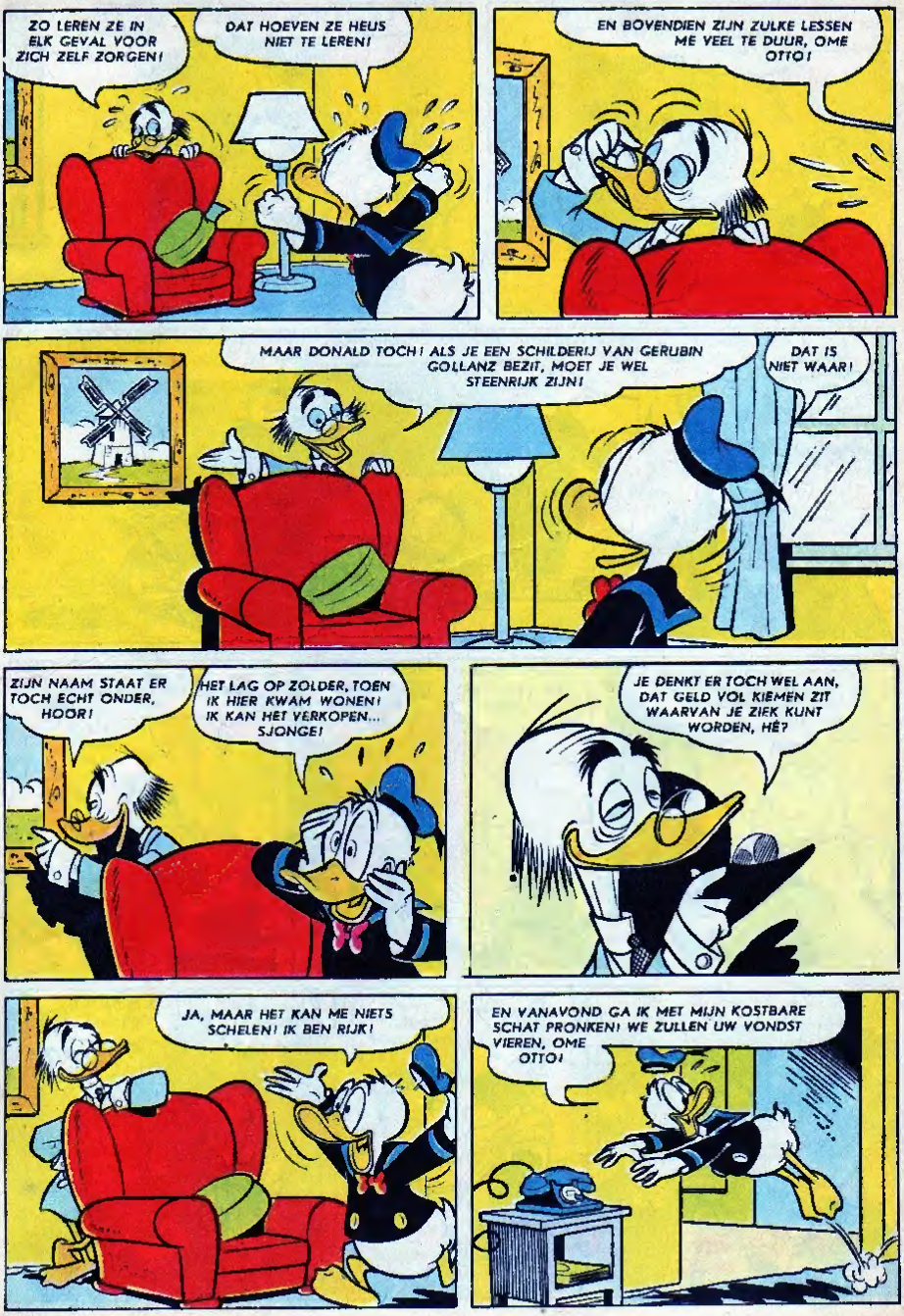
ZO LEREN ZE IN ELK GEVAL VOOR ZICH ZELF ZORGEN!
DAT HOEVEN ZE HEUS NIET TE LEREN!
EN BOVENDIEN ZIJN ZULKE LESSEN ME VEEL TE DUUR, OME OTTO!
MAAR DONALD TOCH! ALS JE EEN SCHILDERIJ VAN GERUBIN GOLLANZ BEZIT, MOET JE WEL STEENRIJK ZIJN!
DAT IS NIET WAAR!
ZIJN NAAM STAAT ER TOCH ECHT ONDER, HOOR!
HET LAG OP ZOLDER, TOEN IK HIER KWAM WONEN! IK KAN HET VERKOPEN... SJONGE!
JE DENKT ER TOCH WEL AAN, DAT GELD VOL KIEMEN ZIT WAARVAN JE ZIEK KUNT WORDEN, HÈ?
JA, MAAR HET KAN ME NIETS SCHELEN! IK BEN RIJK!
EN VANAVOND GA IK MET MIJN KOSTBARE SCHAT PRONKEN! WE ZULLEN UW VONDST VIEREN, OME OTTO!

EN ZO...
LIEVE HELP! NEEM ME NIET KWALIJK! IK BEN VERKEERD!
IK HEB VOOR HET FEEST EEN HUISKNECHT GEHUURD!
ZIET U WEL! BEDIENDE EN VEEL LEKKERNIJEN... EN ZELFS AGENTEN OM MIJN GERUBIN GOLLANZ TE BEWAKEN!
EN LET NU GOED OP! IK GA HET GORDIJN WEGTREKKEN EN DAN ZULLEN JULLIE 'NS WAT ZIEN!
WACHT EVEN! KATRIEN IS ER NOG NIET!
WIE WIL HAAR EVEN BELLEN?
DAT ZAL IK WEL DOEN! WAT IS HAAR NUMMER?
DUCKSTAD... NUMMER D-1973!
D... 1... 9... 7... 3!
U SPREEKT MET KAIRO!
KAIRO DUCK?
NEE! KAIRO, EGYPTE!
'T IS DE SFINX, DENK IK!
EGYPTE!

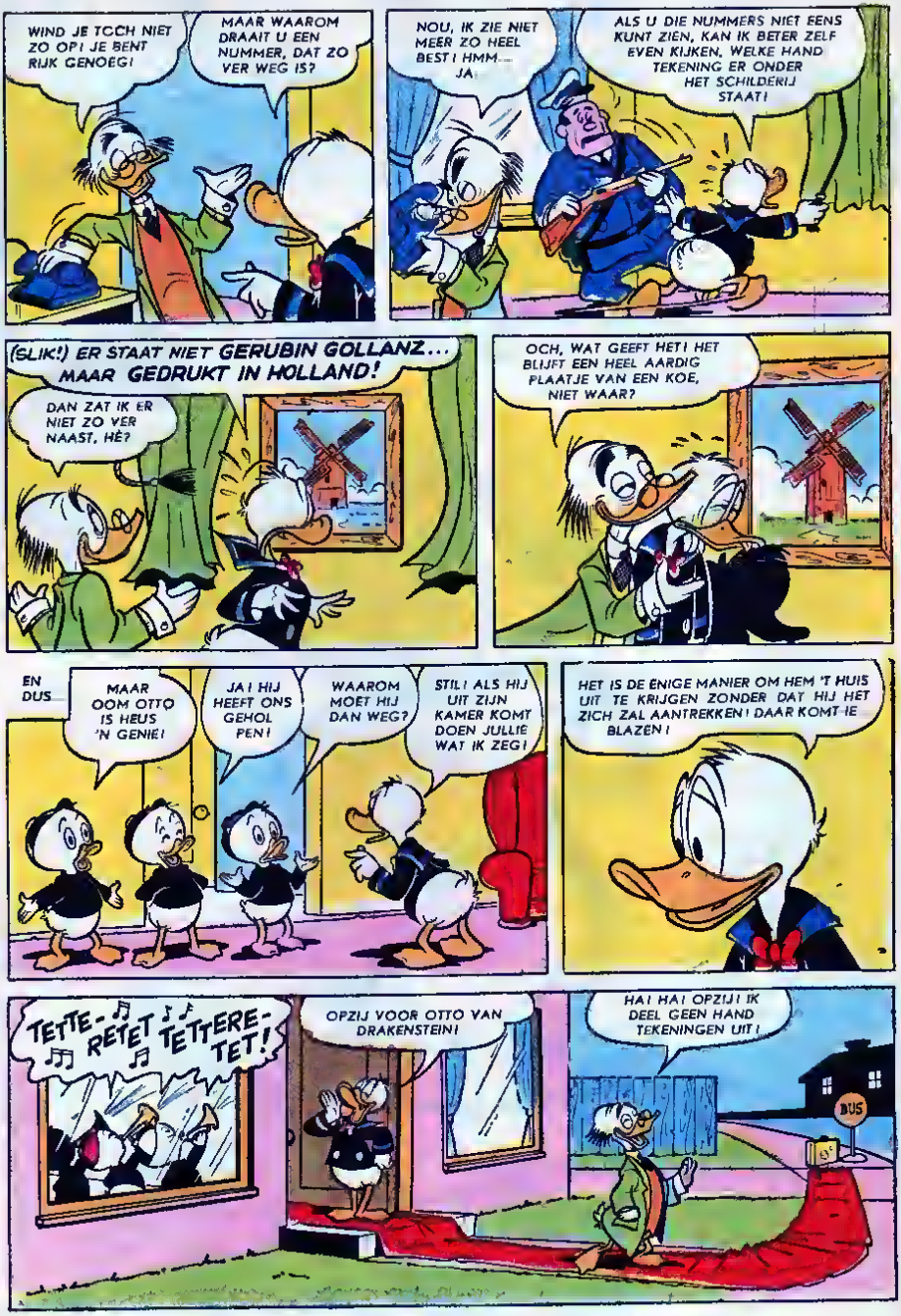
WIND JE TOCH NIET ZO OP! JE BENT RIJK GENOEG!
MAAR WAAROM DRAAIT U EEN NUMMER, DAT ZO VER WEG IS?
NOU, IK ZIE NIET MEER ZO HEEL BEST! HMM— JA
ALS U DIE NUMMERS NIET EENS KUNT ZIEN, KAN IK BETER ZELF EVEN KIJKEN, WELKE HAND TEKENING ER ONDER HET SCHILDERIJ STAAT!
(SLIK!) ER STAAT NIET GERUBIN GOLLANZ... MAAR GEDRUKT IN HOLLAND!
DAN ZAT IK ER NIET ZO VER NAAST, HÈ?
OCH, WAT GEEFT HET! HET BLIJFT EEN HEEL AARDIG PLAATJE VAN EEN KOE, NIET WAAR?
EN DUS—
MAAR OOM OTTO IS HEUS 'N GENIE!
JA! HIJ HEEFT ONS GEHOL PEN!
WAAROM MOET HIJ DAN WEG?
STIL! ALS HIJ UIT ZIJN KAMER KOMT DOEN JULLIE WAT IK ZEG!
HET IS DE ENIGE MANIER OM HEM 'T HUIS UIT TE KRIJGEN ZONDER DAT HIJ HET ZICH ZAL AANTREKKEN! DAAR KOMT-IE BLAZEN!
TETTE-RETET TETTERE-TET!
OPZIJ VOOR OTTO VAN DRAKENSTEIN!
HA! HA! OPZIJ! IK DEEL GEEN HAND TEKENINGEN UIT!
BUS

LAAT EEN ZIEN WAT JE KUNT!

uit de SPAANSE ARENA

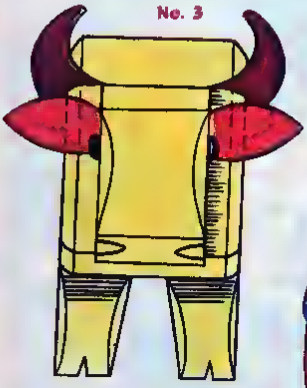

No. 3

No. 1

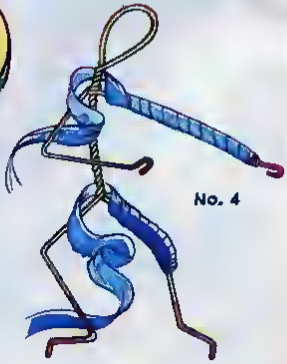

No. 4

HOE vind je dit Spaanse tafereeltje? Het geeft een zeer spannend moment uit de arena weer. Dit leuke geheel, dat je op 'n kast je kunt zetten, maak je van allerlei restjes materiaal. Voor de romp van de stier heb je een blokje zachthout (vure- of lindehout) van 15x10x5 cm nodig. De kop maak je van een stukje zachthout van 3 cm dik, terwijl je de oren uit een stukje triplex van 3 mm dik zaagt en de oren uit een restje leer knipt. De ogen zijn van zwarte kralen, de kuif en de staart van een eindje touw. De vorm van de romp en de kop vind je in tekening 2. Met de figuurzaag zaag je deze delen uit. De brede pootstukken zaag je V-vormig in, waardoor je dus afzonderlijke poten krijgt. De onderzijde van de poten voorzie je ook van een uitsparing (zie tekening 1 en 2). In de bovenzijde van de kop maak je een gleuf voor de oren. In de achterzijde van de kop maak je een uitsparing voor de hoorns, die je uit triplex zaagt. Dan lijm je de kop tegen de voorzijde van de romp. De scherpe randen aan kop en romp schuin je met een mes of houtvijl af. In de achterzijde van de romp boor je een gaatje, waarin je de touwstaart vastlijmt. De kuif of de rol tussen de hoorns vorm je ook van een stukje touw, waarvan je de uiteinden in gaatjes, die je vlak achter de kop in de romp boort, vastlijmt. De oogjes lijm je aan weerszijden van de kop. Mocht je het hout willen kleuren met transparante lak of kleurbeits, dan doe je dit, voordat je de romp van oren, hoorns en dergelijke voorziet.

De toreador vorm je van twee stukken geplastificeerd elektriciteitsdraad. In

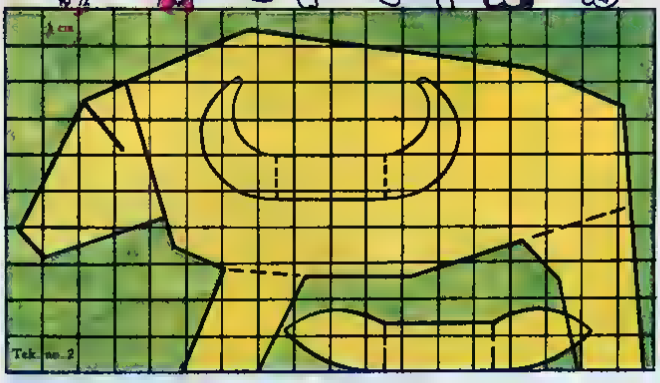

tekening 4 zie je, hoe je te werk moet gaan. De draadvorm omwikkel je met lint of repen etof. Is de gewenste dikte bereikt, dan leg je een laatste omwikkeling van goud en rood lint. De uiteinden van armen en benen laat je echter vrij. De uiteinden aan de armen buig je om tot haakjes, waartussen je de punten van een stukje rode stof vastklemt. De uiteinden van de benen buig je om, waarna je ze door gaatjes in een triplex cirkel vastzet. Deze laatste verbinding verstevig je nog met lijm.

BALSPEL AAN HET HOF

IN de middeleeuwen beleefde de hofhouding van een klein staatje veel plezier aan het hier beschreven balspel. We spelen het als volgt: We zijn bijvoorbeeld met zes jongens en zes meisjes. Door aftellen of lotan maken we uit, welke rang ieder van ons krijgt. De rangen zijn: keizer, keizerin, koning, koningin, hertog, hertogin, baron, barones, graaf, gravin, jonker en jonkvrouw. Allen, behalve de keizer, stellen zich volgens rang naast elkaar op. De keizer werpt nu de bal naar degene die in rang onmiddellijk op hem volgt, dus naar zijn gemalin. Hij roept hierbij „keizerin". Zij gooit de bal direct weer hoog op en roept „keizer". Wanneer deze niet vangt en de bal moet gaan halen, proberen de hovelingen ondertussen op te schuiven, waardoor dus elk op 'n hogere rang komt te staan. De keizer en de keizerin moeten den da plaats van de jonker en de jonkvrouw innemen. De nieuwe keizer krijgt nu de bal. Vangt de keizer de door de keizerin opgegooide bal wèl, dan gooit hij hem naar de koning, die hem ook weer opgooit en „keizer" roept. Daarna de bal naar de koningin en weer terug enz. Het gaat zo door totdat de keizer de bal toch laat vallen

GEDACHTEN IN PLAATJES

DE spelleider deelt aan elk der deelnemers een bleedje papier en een potlood uit. Wanneer iedereen klaar zit, begint hij een aantal begrippen op te lezen. Tussen elke twee woorden houdt hij een even lange pauze. De pauzetijd leest hij af van de secondenwijzer van een horloge. Die tijd mag niet te lang zijn, bijv. 20 sec. De spelers moetan — natuurlijk zonder bij hun buren te spieken — elk genoemd begrip weergeven met een eenvoudig getekende voorstelling. Letters en cijfers mogen bij het tekenen niet worden gebruikt. Het lijstje van de spelleider ziet er bijv. zo uit: 1. dorst, 2. toekomst, 3. verdriet, 4. wind, 5. sterkte, kracht, 6. licht, 7. geluid, 8. warmte, 9. nacht, 10. snelheid, 11. moeheid, luiheid, 12. blijdschap, vreugde, 13. gevaar, 14. armoede, 15. hitte, 16. liefde.

Op de plaatjes kun je zien, welke beelden ar bij het oplezen van die begrippen te voorschijn kunnan komen. Veel later worden de plaatjes geschud en weer aan de deelnemers uitgereikt. Nu moeten ze de begrippen weer uit de plaatjes kunnen aflezen en binnen een bepaalde tijd (5 minuten of zo) opschrijven

ZIE IK HET GOED? ... MOET IK JE EEN GULDEN BETALEN OM JE EEN HELE DAG TOT GEZELSCHAP TE HEBBEN?
GEZELSCHAP TE HUUR
1 GULDEN PER DAG
IS DAT TE DUUR? VIJFTIG CENT DAN MISSCHIEN?
GOOFY
NEEMT U MIJ... DAN IS UW EENZAAMHEID VOORBIJ.

AFGESPROKEN!
SJONGE! WAT GOEDKOOP! ANDERE LUI DIE JE GEZELSCHAP HOUDEN VRAGEN HEEL WAT MEER!
JIPPIE! HOERA!

KOM DAN MAAR MEE! IK HEB EEN ERG GROOT, EENZAAM HUIS, MAAR MET JOU ER BIJ ZAL IK NIET LANGER EENZAAM ZIJN!
NEE! EN HET HUIS OOK NIET MEER!

EN, VRIEND ... WAAR ZULLEN WE 'NS OVER PRATEN?
ETEN! IK HEB REUZE TREK, MENEER!

(ZUCHT!) HIJ EET WEL VOOR EEN GULDEN GROENTE OP, MAAR HIJ IS TOCH NOG GOED KOOP!!
MAG IK NOG EEN STUKJE KIP MENEER!
SMEK! SMAK!

ZO, HET ETEN IS ALLEMAAL OP... ZULLEN WE NU 'NS WAT OVER KUNST BABBELEN?
DIT IS MIJN MOOISTE SCHILDERIJ! HET HEET - IN DIEPE RUST!... MOOI HÉ?
(GEEUW! IK VIND HET EEN GOED IDEE!
P. ECOLLON
HÉ, ZEG - HOE KAN IK NU MET JE PRATEN, ALS JE SLAAPT? DAT GAAT NIET, HOOR!
STIL MAAR - Z-Z... IK KOM WEL TERUG... Z-Z-Z-Z-Z
ZZZZZ
GOED, HIJ MAG EEN UURTJE SLAPEN, MAAR DAN ZAL HIJ ME TOCH HEUS GEZELSCHAP MOETEN HOUDEN!
ZZZZZ
MAAR EEN UUR LATER
WORD WAKKER!
HÉ? EH... WAT? IS HET NU AL WEER OCH TEND?
IK WIL GRAAG SPEK, EIEREN, BROOD, SINAASAPPELSAP, APPEL, PINDA'S...
BAH! JE BENT GEEN GEZELSCHAP! ALLEEN EEN MAAG DIE SNURKT!
HIER IS VIJFTIG CENT! GA MAAR NAAR HUIS!
DANK U VRIENDELIJK, MENEER!
ZO, DAT WAS DAN GAUW VERDIEND!
NU GA IK FIJN THUIS UITRUSTEN!

MAAR... BIJ 'T AVONDETEN...
NIJ NEEFT ME VOOR DE HELE DAG BETAALD EN IK BEN MAAR EVENTJES GEWEEST!
LATER IN BED...
IK KAN GEWOON NIET SLAPEN, ALS IK ER AAN DENK, HOE ONEERLIJK IK GEWEEST BEN!
VOOR VIJFTIG CENT NEEFT NIJ RECHT OP EEN NELE DAG GEZELSCNAP VAN ME EN DAT ZAL HIJ KRIJGEN!
HÉ... AARDIG VAN NEM OM EEN LADDER NEER TE ZETTEN! NU HOEF IK NIET DAT NELE EIND OM TE LOPEN OM BIJ NET NEK TE KOMEN! DAT TREFT!
DE DEUREN ZIJN ALLEMAAL OP SLOT! MAAR IK ZIE DAAR NOG 'N NANDIGE LADDER!
DAG MENEER VAN PUFFELEN!
NÉÉÉ... WAAROM HEBT U UZELF ZO VASTGEBONDEN? O JA, NATUURLIJK OM NIET IN UW SLAAP TE GAAN WAN DELEN EN TE PRATEN!
MMF!
DAN ZAL IK U NS FIJN GEZELSCNAP KOMEN NOUDEN! EVEN EEN TOUW EN EEN ZAKDOEK ZOE KEN!
HEBT U GEEN TOUW ONDER UW BED LIGGEN? IK WEL, NOOR, REUZE NANDIG 'S NACHTS!
DAN MOET IK MAAR WAT ANDERS NEMEN!

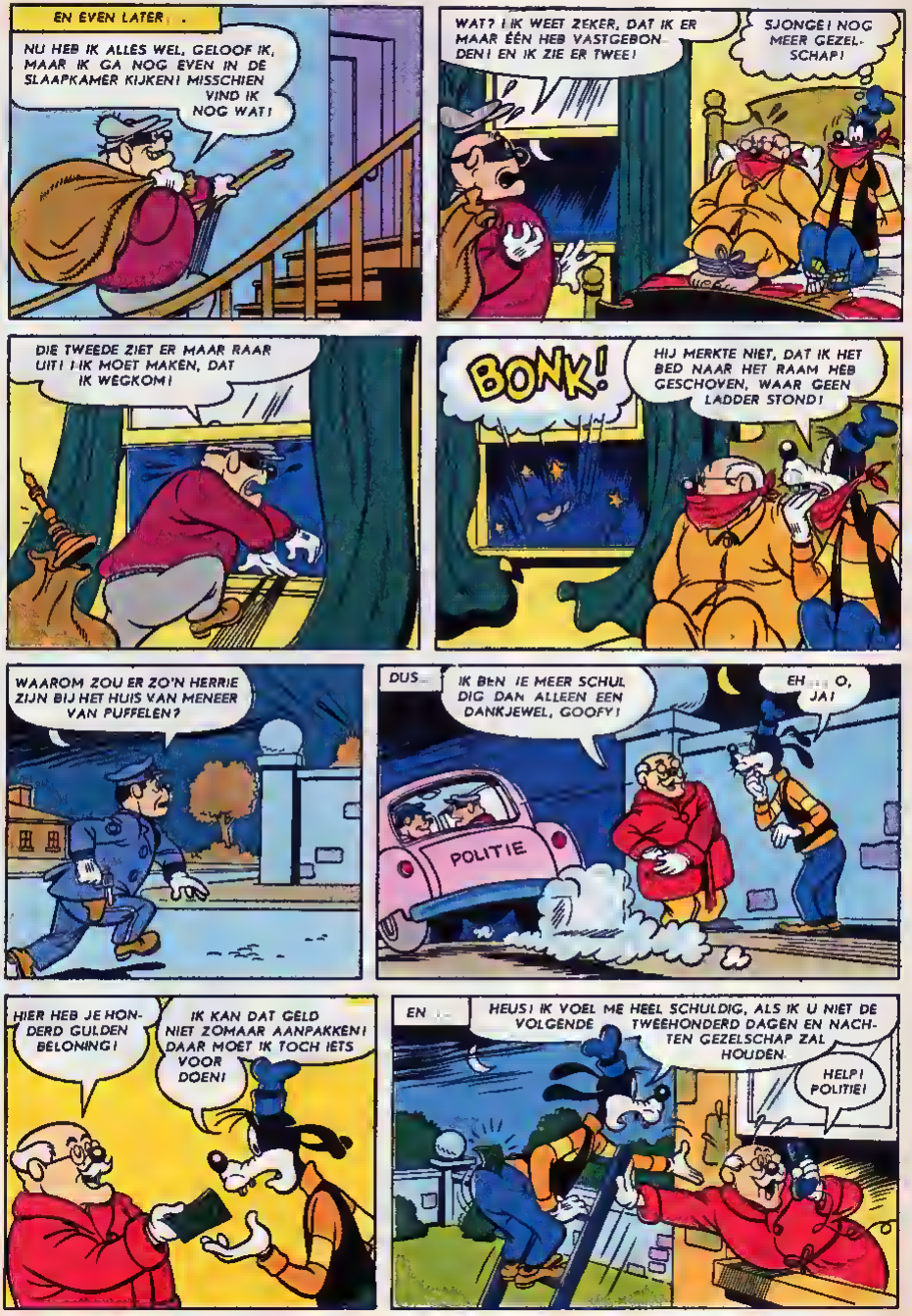
EN EVEN LATER . .
NU HEB IK ALLES WEL, GELOOF IK, MAAR IK GA NOG EVEN IN DE SLAAPKAMER KIJKEN! MISSCHIEN VIND IK NOG WAT!
WAT? I IK WEET ZEKER, DAT IK ER MAAR ÉÉN HEB VASTGEBONDEN! EN IK ZIE ER TWEE!
SJONGE! NOG MEER GEZELSCHAP!
DIE TWEEDE ZIET ER MAAR RAAR UIT! I-IK MOET MAKEN, DAT IK WEGKOM!
BONK!
HIJ MERKTE NIET, DAT IK HET BED NAAR HET RAAM HEB GESCHOVEN, WAAR GEEN LADDER STOND!
WAAROM ZOU ER ZO'N HERRIE ZIJN BIJ HET HUIS VAN MENEER VAN PUFFELEN?
DUS...
IK BEN IE MEER SCHULDIG DAN ALLEEN EEN DANKJEWEL, GOOFY!
EH... O, JA!
POLITIE
HIER HEB JE HONDERD GULDEN BELONING!
IK KAN DAT GELD NIET ZOMAAR AANPAKKEN! DAAR MOET IK TOCH IETS VOOR DOEN!
EN...
HEUS! IK VOEL ME HEEL SCHULDIG, ALS IK U NIET DE VOLGENDE TWEEHONDERD DAGEN EN NACHTEN GEZELSCHAP ZAL HOUDEN.
HELP! POLITIE!

Pipo en het oog

Pipo, Mammaloe en Petra zijn met hun woonwagen terechtgekomen in een dal, waar de zon altijd schijnt. Schemering of ochtendgloren bestaan er niet: de zon gaat aan en uit alsof je een knopje omdraait! Tijdens een middagvoorstelling gaat de zon opeens uit en de bewoners van het dal Rhim Rhama, die geloven dat het licht afkomstig is van het oog van Ox, de bergreus, geven Pipo de schuld. De familie Clown wordt opgesloten, maar als het donker blijft, bedenken de Rhim Rhamanen zich en roepen Pipo's hulp in. Pipo trekt een ijsberenbak aan en gaat de gevaarlijke tocht ondernemen: de beklimming van de hoogste berg ter wereld: de Lamalaja!

ONVERWACHT KLIMGEZELSCHAP...

PIPO bereikt de onderste wand van de grote berg en hij klopt er eens op met zijn vuist..... „Auw!" zegt hij dan. „Da's keiharde steen, die berg is niet van griesmeelpudding gemaakt, hoor! Ik zal hem dus niet voorzichtig aan hoeven te pakken, dat is duidelijk! Eerst trek ik de kleefschoenen van m'n ouwe opa maar aan, dan is geen bergwand me meer te steil! Het is handig, als je de ouwe familiespullen bewaart, vroeg of laat komen ze toch altijd van pas!" Pipo trekt de kleefschoenen aan, snuit zijn neus en zet de eerste stap tegen de duizenden meters hoge berg! Die eerste stap gaat goed en de tweede ook en de volgende driehonderdendertig stappen zijn ook prima..... Het is wel een grappig gezicht om zo'n clown met een ijsberenpak aan recht tegen een steile wand op te zien lopen. Als Pipo dan ook een vlak stuk rots bereikt, draait hij zich even om en maakt uit gewoonte een buiging. Maar er is helemaal geen publiek om hem toe te juichen, hij is alleen met de grimmige berg en hij is pas 'n heel klein stukje gevorderd.... Pipo eet een krentebol op en klimt dan weer verder. Dit keer gaat het niet zo gemakkelijk, want de bergmuur zit hier vol met gladde ijspunten, waarop zelfs de kleefschoenen van ouwe opa geen houvast hebben! Pipo klimt drie meter naar boven en glijdt dan vier meter naar beneden! Boem! „Sapperdeflap!" hijgt Pipo, „opschieten is iets anders! Ik moet putjes hakken voor mijn handen, er zit niets anders op!" Hij haalt een opvouwbaar hamertje uit zijn rugzak en begint zich een weg omhoog te hakken! Het is 'n gevaarlijk karwei. Wel twee uur lang zwoegt en hijgt de dappere clown en het is goed, dat hij een paar acrobatenkunsten kent, want anders zou hij nooit vijf minuten aan één hand of aan één voet hebben kunnen hangen. Zijn adem gaat steeds sneller, twee keer valt hij toch bijna, met zijn laatste krachten grijpt hij een uitstekende rotspunt en hijst zich eindelijk op een vlak stuk van de berg.... Puffend ligt hij tussen de kale rotsblokken, zijn hart klopt als een stoommachine..... En hoog, heel hoog boven zijn hoofd, torent de top van de Lamalaja in de wolken en de wind die door de duizenden kieren en kloven waait klinkt in Pipo's oren als een hatelijk schaterlachen. „Kleine clown met je grote verbeelding," ruist het uit de hoogte, „je bent net een mier die een wolkenkrabber wil beklimmen! Ik — de grote berg — laat me niet overwinnen door zo'n opgeverfde kunstenmaker! Keer om, kleine clown en ga terug naar je warme woonwagen en naar je vrouw Mammaloe..... want dit keer zul je de strijd verliezen: de Lamalaja is onoverwinnelijk, de hoogste berg ter wereld, trots en ongenaakbaar!" Al die woorden denkt Pipo te horen, terwijl hij daar hijgend op dat koude platje ligt..... Of de berg die woorden echt spreekt of niet, dat is niet belangrijk..... „Het is wáár," mompelt Pipo moedeloos, „dit keer ben ik be-

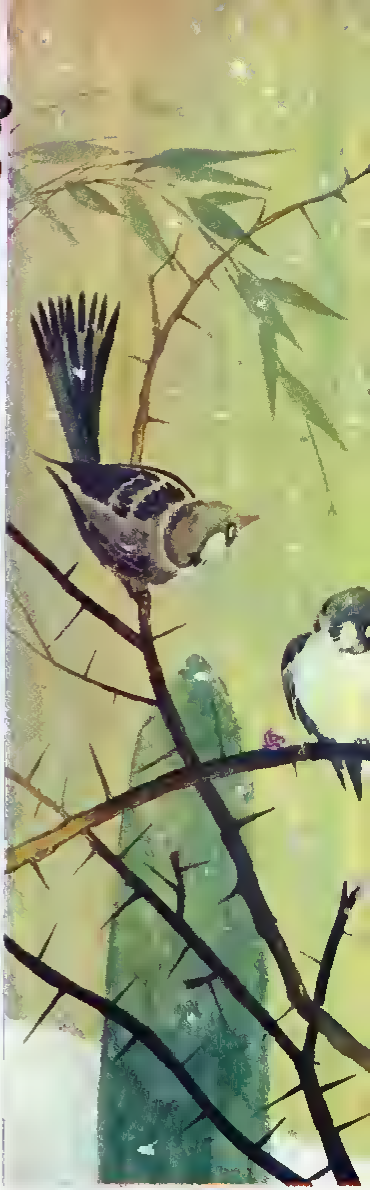

Een wonderlijke gesc
Wim Meuldyk; met pre

gonnen met iets wat echt onmogelijk is..... zo'n bergbeklim werk moet je niet alleen doen, daar is een hele expeditie voor nodig, die eerst maandenlang oefent met tentjes en

edenis, verteld door
en van Jan Wesseling

dragers..... Sja, ik kan beter terug gaan....." Op dat moment hoort Pipo stemmen!!
Dit keer zijn 't geen verbeeldings woorden, hij hoort duidelijk men

van Ox

senstemmen en .. ze zijn vlakbij . ."
„D dat kan niet!" stamelt Pipo. „Er is niemand met me mee geklommen en er wonen hier toch geen mensen! Maar wacht ... het komt van die kant ..."
Pipo staat op en strompelt een paar passen over het vlakke stuk, 'n eindje verder staan een paar dennebomen; de stemmen komen uit die richting... Pipo loopt er heen en ziet twee figuren naderen . en bijna zakt hij weer door zijn knieen, want hij kènt het tweetal!
De ene figuur kent hem ook, want zij steekt de hand op en roept: „Dag papa Pipo, ben je daar!
We zijn je achternagekomen, want het leek ons anders zo eenzaam voor je!" „Petra!" roept Pipo verbaasd „Duizend flapschoenen in een trommel, hoe kom jij hier?" „Gewoon langs het paadje natuurlijk!" zegt Petra.
„Er loopt daar een heel aardig wandelpaadje met een richtingaanwijzer; bent U daar dan niet overheen gekomen?" Pipo gaat op een steen zitten en begint zichzelf uit te lachen! „Malle ik!" roept hij. „Daar heb ik m'n leven gewaagd langs een stell wandje, terwijl er aan de andere kant een mooi paadje was! En dan te bedenken, dat ik de klimpartij daardoor al bijna had opgegeven, haha! Heeft die berg me eventjes voor de mal gehouden!" Als Pipo uitgelachen is, ziet hij pas wie de jongen is, die met Petra is meegekomen. „Toj-toj!" zegt hij. „Het jongetje, dat ons eten bracht, toen we door de Rhim Rhama-nen in die stal zaten opgesloten, omdat ze ons de schuld gaven van de duisternis! Het is leuk, dat jullie gekomen zijn, hoor, maar nu moeten jullie vlug teruggaan, anders wordt Mammaloe ongerust!" „Oh nee," zegt Petra kortdaat, „Mammaloe wordt niet ongerust, want ze wéét ervan, dat ik U achterna ben gegaan Ze zei: „Het lijkt me gezond voor je spieren en dan is papa ook niet zo helemaal alleen op die gevaarlijke klimtocht!
En je kunt dan gelijk opletten, dat hij op tijd warme sokken aantrekt, dus ga dan maar! Ik moest U nog zeggen, dat er 'n stuk spek onder in het blauwe trommeltje zit en hier is nog een reep chocola! Gaan we nu op reis naar de top, papa?"
Pipo staat op. „Ik krijg al een grote dochter!" zegt hij peinzend „Ik vergeet door al die avonturen steeds, dat jij ook ieder jaar een jaartje ouder wordt, Petra! Je bent niet zo'n pietepeutertje meer en je wilt ook avonturen beleven! Nou ja, dan moet je maar meegaan! En die Toj-toj, is die nu opeens niet bang meer voor de reus Ox? Of gelooft hij dat rare verhaaltje niet meer?" De jongen Toj-toj trekt een trots gezicht.
„Mij het nog steeds juist wel geloven!" roept hij
„Toj-toj gaan mee om te bewijzen, dat niet alleen de vreemdelings-clown dapper is, maar dat ook het volk van Rhim-Rhama flinke mannen heeft! Mij gaan mee om U zelf te laten zien, dat reus Ox met schitterende oog wèl bestaan!"
Petra haalt haar schouders op „Het is een eigenwijs jochie," zegt ze. „Hij moet zelf maar zien! Ziezo, waar wachten we nog op, papa Pipo?" „Voorwaarts, huppekee!" juicht Pipo „Machtige berg Lamalaja, ik geef het niet op! Pipo zal jouw top bereiken, al is het alleen maar om niet door deze twee flinke kinderen uitgelachen te worden! Reus of geen reus, we zullen jou beklimmen!"
Pipo geeft met z'n hand een teken en tegelijk begint het te sneeuwen Achter elkaar lopen ze het smalle paadje op van die enorme berg; voorop Pipo in zijn ijsbeerpak en met een nieuw goed humeur, daarachter Petra met haar wollen muts en warme wantjes; en tot slot de bruine jongen Toj-toj, die een paar zuurtjes in zijn zak meedraagt om er de reus Ox gunstig mee te stemmen als ze de top zouden bereiken

Volgende week:

DE BERG WERKT TEGEN....

WALT DISNEY'S

Willie Wortel

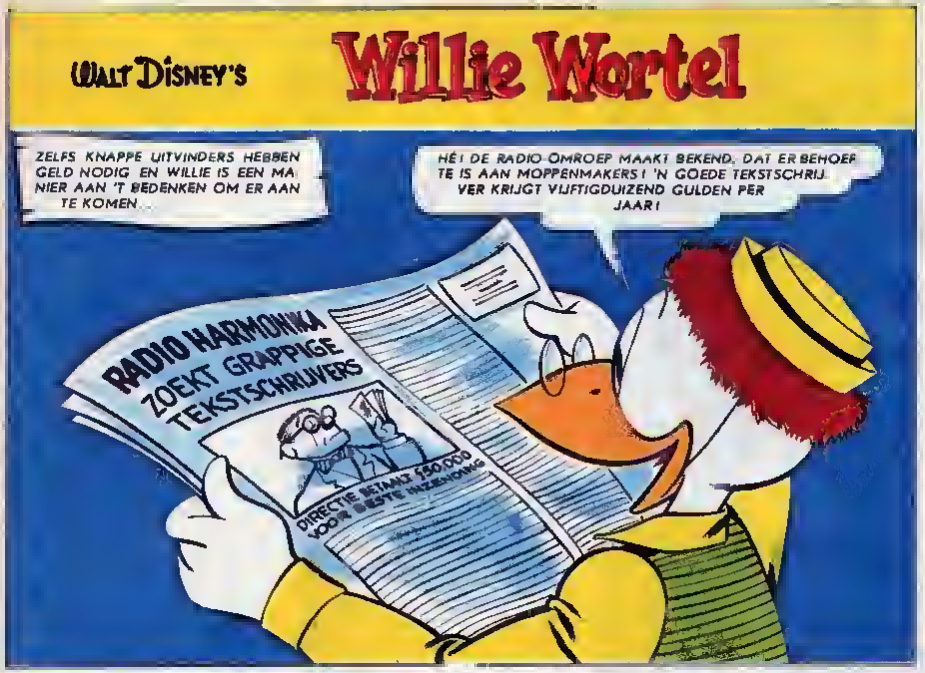

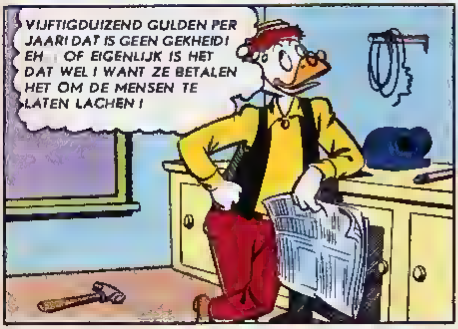

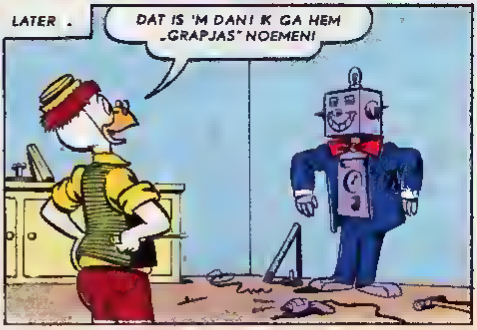

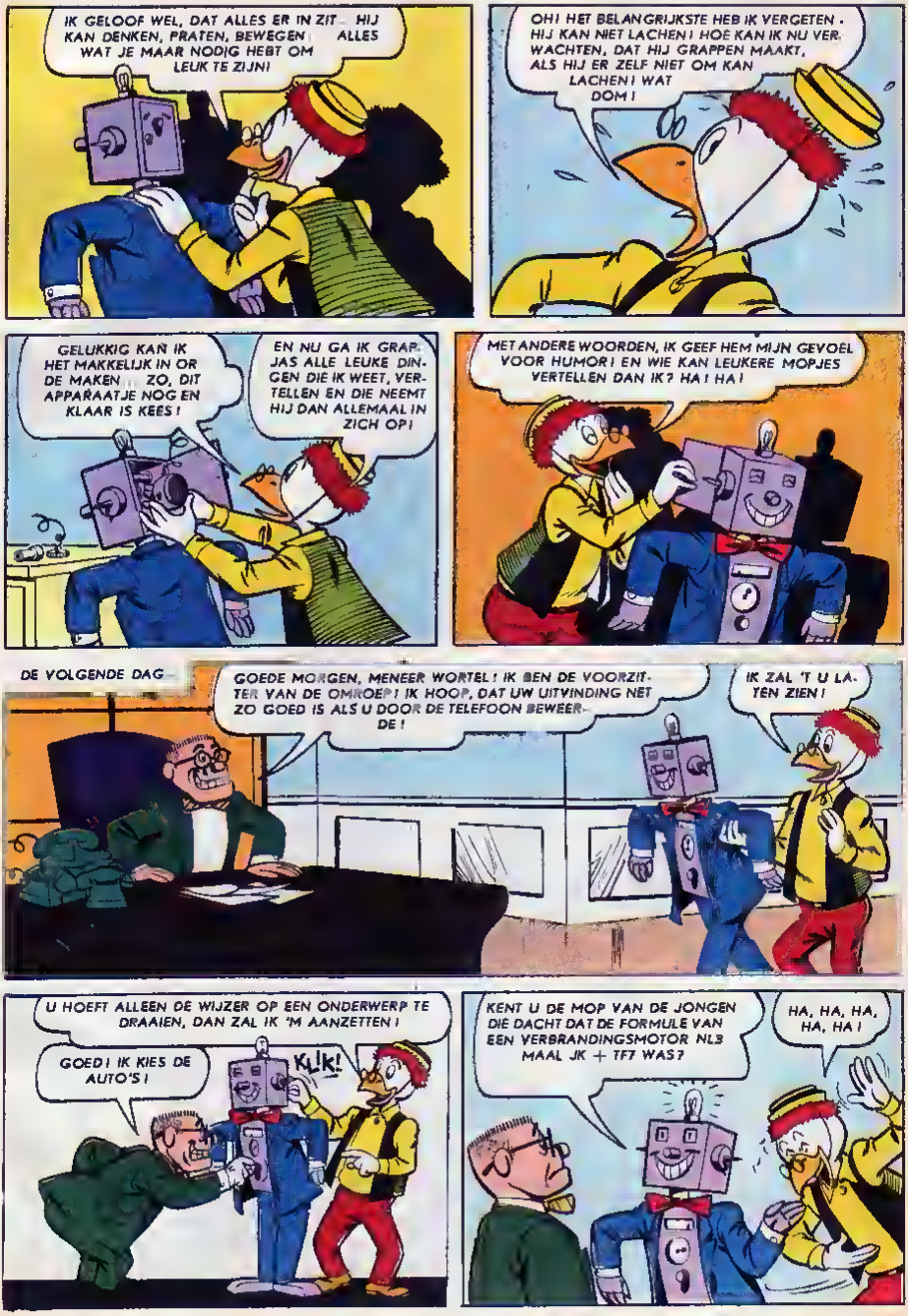
IK GELOOF WEL, DAT ALLES ER IN ZIT... HIJ KAN DENKEN, PRATEN, BEWEGEN... ALLES WAT JE MAAR NODIG HEBT OM LEUK TE ZIJN!
OH! HET BELANGRIJKSTE HEB IK VERGETEN. HIJ KAN NIET LACHEN! HOE KAN IK NU VERWACHTEN, DAT HIJ GRAPPEN MAAKT, ALS HIJ ER ZELF NIET OM KAN LACHEN! WAT DOM!
GELUKKIG KAN IK HET MAKKELIJK IN ORDE MAKEN... ZO, DIT APPARAATJE NOG EN KLAAR IS KEES!
EN NU GA IK GRAPJAS ALLE LEUKE DINGEN DIE IK WEET, VERTELLEN EN DIE NEEMT HIJ DAN ALLEMAAL IN ZICH OP!
MET ANDERE WOORDEN, IK GEEF HEM MIJN GEVOEL VOOR HUMOR! EN WIE KAN LEUKERE MOPJES VERTELLEN DAN IK? HA! HA!
DE VOLGENDE DAG...
GOEDE MORGEN, MENEER WORTEL! IK BEN DE VOORZITTER VAN DE OMROEP! IK HOOP, DAT UW UITVINDING NET ZO GOED IS ALS U DOOR DE TELEFOON BEWEERDE!
IK ZAL 'T U LATEN ZIEN!
U HOEFT ALLEEN DE WIJZER OP EEN ONDERWERP TE DRAAIEN, DAN ZAL IK 'M AANZETTEN!
GOED! IK KIES DE AUTO'S!
KLIK!
KENT U DE MOP VAN DE JONGEN DIE DACHT DAT DE FORMULE VAN EEN VERBRANDINGSMOTOR NL3 MAAL JK + TF7 WAS?
HA, HA, HA, HA, HA!

EH... VINDT U HEM NIET LEUK?
LEUK? IK BEGRIJP ER NIETS VAN! NU ZAL IK 'M OP „VROUW" ZETTEN!
MIJN VROUW VROEG OM SHAMPOO. MAAR IK GAF 'R EEN OPLOSSING VAN GH6 X FK2! U HAD D'R HAAR MOETEN ZIEN!
HA, HA, HA!
SLEP!
SCHIET OP! ER LOPEN HIER AL GENOEG FLAUWE GRAPPEN-VERTELLERS ROND ZONDER ELEKTRONISCH BREIN!
DAT BEGRIJP IK NU ECHT NIET!
RADIO HARMONIKA
IK WEET AL WAT ER MIS IS! IK HEB JE GRAPPEN LATEN VERTELLEN, DIE ALLEEN HEEL KNAPPE UIT VINDERS ZOALS IK LEUK VINDEN!
MAAR 'T GEEFT NIET! LACH MAAR WEER! JE KUNT MIJ OPVROLIJKEN IN M'N WERKPLAATS! DAAR KAN IK 'T BEST GEBRUIKEN!
LATER...
... EN ZO GING DAT!
HO, HO! JE HEBT ME ERG AAN 'T LACHEN GEMAAKT GRAPJAS! MAAR NU MOET IK HEUS WERKEN!
JE KUNT OOK WEL EENS TE VEEL LACHEN!
KLIK!
GRAPJAS LIJKT NET ECHT! HIJ KIJKT ZO TRIEST! IK KAN ER NIET TEGEN. DAT HIJ NIET GELUKKIG IS!

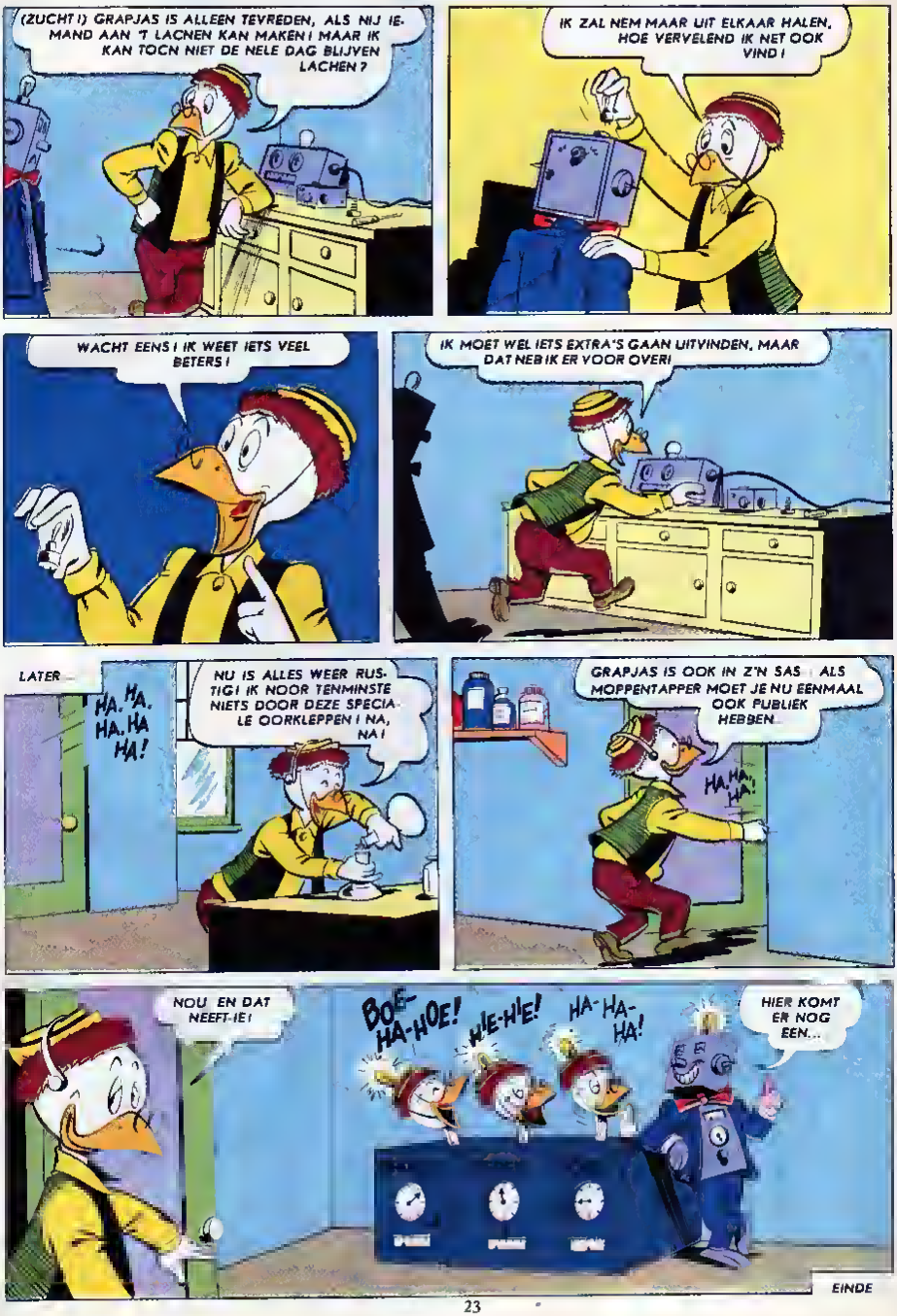
(ZUCHT!) GRAPJAS IS ALLEEN TEVREDEN, ALS NIJ IEMAND AAN 'T LACHEN KAN MAKEN! MAAR IK KAN TOCH NIET DE HELE DAG BLIJVEN LACHEN?
IK ZAL HEM MAAR UIT ELKAAR HALEN, HOE VERVELEND IK HET OOK VIND!
WACHT EENS! IK WEET IETS VEEL BETERS!
IK MOET WEL IETS EXTRA'S GAAN UITVINDEN, MAAR DAT HEB IK ER VOOR OVER!
LATER...
HA. HA. HA. HA HA!
NU IS ALLES WEER RUSTIG! IK HOOR TENMINSTE NIETS DOOR DEZE SPECIALE OORKLEPPEN! NA, NA!
GRAPJAS IS OOK IN Z'N SAS: ALS MOPPENTAPPER MOET JE NU EENMAAL OOK PUBLIEK HEBBEN...
HA, HA, HA!
NOU EN DAT NEEFT-IE!
BOE-HA-HOE!
HIE-HIE!
HA-HA-HA!
HIER KOMT ER NOG EEN...
EINDE

Vlucht door het erwoud

verteld door C. BUTNER
geïllustreerd door HANS KRESSE

Mister Jack, de voortvluchtige piloot, vertelt Pennie Bremen en Jawai, dat hij politie-commissaris is en gebiedt hun, te doen alsof hij hun vader is. 's Nachts wordt hem in het kamp van drie rubbertappers een zakje ontstolen, dat hij om de nek droeg. Hij probeert een bekentenis van de diefstal los te krijgen door met de wraak van boosgeesten te dreigen. Daarop krijgen de drie mannen onderling ruzie ...

IN het kampje liep de ruzie hoog op. Veel was er niet van te verstaan, daarvoor bevonden mister Jack, Jawai en Pennie zich op te grote afstand, maar ze konden toch wel iets opvangen.

„Ik vertik 't ... ik draai niet voor jullie op!" Was dat Present? En even later hoorden ze duidelijk de zware basstem van Joro die zei: „Als jij doorslaat, dan zul je er van lusten, kleine verrader!" Aanvankelijk scheen Present het tegen Joro en Mentor te moeten opnemen, maar naarmate het gerommel in de lucht en de bliksemflitsen toenamen, scheen Joro meer naar de zijde van Present over te lopen. Ze hoorden hem uitroepen: „... goed dan ... ik weet waar ze zijn, maar ik heb ze niet gestolen!"

Het gerommel en die bliksem hadden voor mister Jack op geen heter tijdstip kunnen komen en het was duidelijk dat de rubbertappers meer en meer onder de indruk van dit natuurgeweld kwamen. Stellig zagen zij hierin de toorn van de bakroe, de bosgeest bij wie de commissaris te rade was gegaan om zijn gestolen bezittingen weer terug te krijgen. De ruzie liep tenslotte zo hoog, dat Joro en Mentor met elkaar op de vuist gingen.

Toen begon het ineens te storten. Regenen en mister Jack en de beide kinderen haastten zich door de duisternis terug naar het kampje. Op het moment dat ze binnenkwamen, sprongen de vechtende mannen vlug overeind en spraken verder geen woord meer. Ook mister Jack zei niets en nam weer plaats bij het vuurtje dat nu een verstikkende rook door het kamp verspreidde.

Weer klonk een hevige donderslag en de regen viel nu bij stromen neer. Bij iedere bliksemflits kon mister Jack de angst lezen op de gezichten van de tsppers.

„En ...?" waagde Mentor te vragen. Hij probeerde zijn stem nog even onverschillig te doen klinken als voorheen.

„En wat?" zei mister Jack even onverschillig.

„Nou eh ... u hebt die bakroe toch gesproken?"

Mister Jack wachtte op de volgende donderslag en mompelde „Hoor maar ... jullie hebben het zo gewild. Vóórdat de nieuwe dag aanbreekt, is er iets vreselijks gebeurd ..."

De wind was nu tot stormkracht aangewakkerd en rukte aan het dak van het kampje. Buiten klonk een hevig gekraak, een geluid van splinterend hout en tenslotte sloeg met een doffe dreun een enorme boom tegen de grond, verschillende kleinere in zijn val meeslepend. Even was het stil en ze hoorden slechts de regenvlagen op het bladerendakje kletteren. De wind gierde door het kamp en loeide ergens in een holle boom.

„Ik ga slapen," zei Mentor. Hij stond op, spuwde eens in het vuur, bracht daarna zijn hangmat in orde en klom er in. Zwijgend bleven de anderen nog enige tijd zitten, maar de fijne regendruppels die door het kamp woelen maakten hen huiverig en de een na de ander zocht zijn slaapplaats op. Mister Jack en de kinderen legden zich weer op de grond te rusten. Ook die nacht duurde het lang voordat Jawai insliep.

Heel in de verte hoorde hij met krakend geweld nog een woudreus sneuvelen. Sliepen de anderen?

Zijn gedachten gleden weg naar de stad, naar meneer en mevrouw Bremen, wat zouden zij in angst zitten ... Naar mister Jack, die vreemde man .... wat hadden ze hem ontstolen?

Hoe lang hij had geslapen wist hij niet, maar plotseling zat hij recht overeind. Iemand had hem aangestoten. De lamp was uit. In het donker hoorde hij vlak bij zijn oor een fluisterende stem. Het was die van Joro. De man was uit zijn hangmat gekomen en zat vlak naast hem. „Pssssst ... hen je wakker, Jawai? Luister!"

Slaperig probeerde Jawai de man in het duister aan te kijken. „Hoor je me, Jawai?" fluisterde deze weer.

„Hm ... ja, wat is er?" klonk het en er volgde een onderdrukte geeuw.

„Sssst, luister. Het gestolen goed ... ik weet waar het is ... hóór je?" fluisterde Joro gejaagd.

Nu drong pas goed tot Jawai door, wat er aan de hand was. „Dan moet je bij mister ... bij mijn vader zijn," bromde Jawai. „Ik hen niet bestolen, maar hij!"

„Sssst, luister," ging Joro opgewonden verder. „Mentor ... heeft het begraven ... hij is de dief. Ik weet waar hij 't begraven heeft ... hij heeft het me verteld ... wij zouden samen delen ..."

„Waar is 't dan?" fluisterde Jawai, een en al oor.

„Beloof me eerst dat je de commissaris niet zult vertellen van wie je het hebt gehoord," klonk de stem naast hem dichtbij zijn oor.

„Eh ... goed, dat beloof ik," zei Jawai kort. De storm raasde onverminderd voort.

„Onder de grote steen van de kookplaats ... daar heeft Mentor het zakje begraven." De stem van Joro klonk angstig en opgewonden.

Jawai wilde opstaan, maar Joro drukte hem weer terug. „Nee, nu nog niet, wacht tot ik weer in mijn hangmat hen," fluisterde hij. „Denk er om, van mij heb je niets gehoord en zorg dat de commissaris de bakroe laat weten dat het gestolen goed weer terecht is!" Stilletjes sloop de man weg en Jawai hoorde hem weer in zijn hangmat klimmen.

Daarna bleef Jawai enige tijd liggen luisteren. Wat stond hem nu te doen? Zou hij opstaan en 't opgraven? Hij kon dan meteen zien, wat er eigenlijk wal in dat geheimzinnige zakje zat. Maar hij had er eigenlijk liever niets mee te maken. Hij kon misschien toch maar 't beste mister Jack waarschuwen en die moest dan maar zelf zijn bezit weer opgraven. Geruisloos stond hij op en kroop naar de plaats waar de man op zijn bladerdak lag te slapen.

Voorzichtig porde hij mister Jack in z'n zij. Deze was onmiddellijk

klaar wakker, alsof hij had liggen wachten op wat moest gebeuren. „Wie is daar?" klonk zijn stem die gelukkig in het stormgeweld verloren ging.

„Sssst, Ik ben 't, Jewal. Ik weet waar het gestolen zakje ligt."

„Jij ...?" klonk het nu heel wat zachter. „Hoe weet je dat?"

„Eh... van de bakroes heb ik het gehoord," antwoordde Jewal geheimzinnig. Dearop moest mister Jack voor een ogenblik het antwoord schuldig blijven.

„De bakroes ... geloof jij daar ook in?" klonk het wat ongelovig.

„Zij hebben mij in 't oor gefluisterd dat het gestolen zakje begraven ligt onder de grote steen van de kookplaats."

Onmiddellijk sprong mister Jack op en kroop op handen en voeten naar de kookplaats. Er lagen twee kleine en een grote steen. Vlug kantelde hij de nog warme steen en begon met zijn handen in de grond te graven.

Enkele seconden later haalde hij een klein wit linnen zakje uit de aarde te voorschijn.

Op dat moment flitste ineens de felle lichtbundel van een zaklantaarn door de inktzwarte duisternis. Hij kwam vanuit de hangmat van Mentor en richtte zich op de geknielde figuur bij de kookplaats. Snel stopte mister Jack het zakje in zijn broekzak.

„Wat moet dat daar?" klonk Mentors rauwe stem en op hetzelfde moment sprong hij uit zijn hangmat. Ook in de andere twee hangmatten kwam nu beweging. De olielamp werd weer aangestoken en enkele minuten later stonden allen rond de kookplaats, alleen Pennie was door het gestommel heengeslapen.

„Het gestolen zakje is terug ... zoals ik verwachtte," stelde mister Jack zelfverzekerd vast. „Uit de aarde van onder die steen."

„Hoe wist u dat ..?" vroeg Joro met een stem die hij zo verbaasd mogelijk liet klinken.

Mister Jack moest even nadenken. Ja, hoe wist hij dat? Maar Jawai hielp hem snel uit de moeilijkheden. „De bakroes hebben gesproken," zei hij op geheimzinnige toon.

Mentor keek van mister Jack naar Jawai en van hem naar Present, maar op hun gezichten stond niets te lezen. Op dat moment nam hij zich voor om „de commissaris", of wie die vent ook mocht zijn, het zakje weer zo snel mogelijk te ontfutselen! Hij vreesde de bakroes niet, want hij had net genoeg van de radio-nieuwsuitzending opgevangen, om niets van dat „commissaris"verhaal te geloven. Hij kon nu echter niets doen. Hij moest die vreemde blanka sinjeur goed in de gaten houden en zijn kans afwachten ...

„Waar die bakroes al niet goed voor zijn ..." mompelde hij hardop. „Ik zou wel eens willen wetan, wie de dief is die het daar gestopt heeft." Schuin keek hij Joro eens aan, want die moest het op de een of andere manier verraden hebben, maar bewijzen kon hij dat niet.

„In elk geval is het nu terecht en ik zal de bakroes verzoeken, de schuldige verder niet te straffen ..." en dit zeggende strekte mister Jack zich weer op zijn bed uit. De drie rubbertappers bleven nog 'n ogenblik bijeen zitten.

„Snap jij dat nou?" fluisterde Joro Mentor in het oor. Deze keek hem wantrouwend aan en haalde toen zijn schouders op. Present, die helemaal nergens van wist, snapte er al evenmin iets van. „Er gebeuren hier raadselachtige dingen," vond hij. „Ik ben blij dat de commissaris het teruggevonden heeft." Joro hield zijn mond vlak bij het oor van Present en bromde: „Er was immers helemaal niets gestolen. Die blanke heeft het natuurlijk zelf daar gestopt ... alleen om ons tegen elkaar op te zetten. Hij dacht dat als wij ruzie onder elkaar hadden, hij wel een boot los zou kunnen krijgen".

Present streek met zijn hand eens over zijn kroeshaar. Hij had maar liever dat die commissaris en zijn twee kinderen zo vlug mogelijk ophoepelden, want ze hadden alleen maar moeilijkheden gebracht.

Ook de volgende ochtend trokken Mentor en Joro alweer vroeg het bos in om de rubberbomen te tappen, nadat ze de achterblijver Present nogmaals uitdrukkelijk op

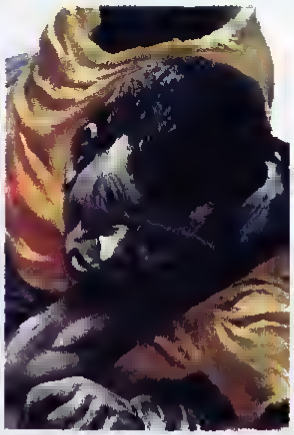

het hart hadden gedrukt, de beide boten hoog op de oever te houden en er onder geen voorwaarde één af te staan aan de drie bezoekers. Wat Mentor er natuurlijk niet bijgezagd had, was dat hij namelijk éérst het linnen zakje weer in zijn bezit wilde krijgen. Daarná kon de blanke man voor zijn part vertrekken, desnoods met een van hun boten ...

De zon was al boven de bosrand verschenen, toen mister Jack, die zijn kostbaar bezit alweer veilig met een touwtje om zijn hals had hangen, naar buiten kwam. Jawai en Pennie stonden zich juist aan de rivier wat op te frissen. Hij keek eens naar de lucht, het onweer was overgedreven, de wind was gaan liggen en het beloofde weer een flink hete dag te worden. Vandaag moest en zou hij zijn snode plan uitvoeren, het plan dat hem uiteindelijk over de Braziliaanse grens moest brengen. En Jawai moest hem daarbij helpen. Wat er daarna met die jongen gebeurde, was zijn zaak niet. Daar kon hij zich toch niet druk over maken. Hij kon zijn been nu weer aardig gebruiken, maar zonder de hulp van Jawai zou hij toch waarschijnlijk niet ver komen.

Hij wilde de Tapanahony tot in haar brongebied opvaren en vandaar zouden ze zeker wel vijftig kilometer te voet langs Indianenpaden moeten afleggen, door het Toemoek Hoemakgebergte naar de Paroe-savanne. Hij wist dat de Braziliaanse missie daar een post had waar een zendeling met een vliegtuig was gestationeerd. Mister Jack zag de toekomst weer hoopvoller in. Het meisje moest hij maar bij die rubbertappers achterlaten.

„Hoor eens, Present," sprak hij de kleine tapper zo vriendelijk mogelijk aan. „Ik wil proberen een boot van de Indianen in Pepejoe los te krijgen, maar de moeilijkheid is ... hoe kom ik daar?"

Present keek hem achterdochtig aan, maar antwoordde niet. „Als ik van julhe nu vandaag een boot kon lenen, dan ga ik met Jawai naar Pepejoe en dan keren we vandaag nog naar hier terug. Wat zou je daarvan zeggen?"

„Van mij krijgt u geen boot!" antwoordde de man heel beslist. „Ik zou de grootste ellende krijgen met de anderen."

„Luister," drong mister Jack aan, „ik laat mijn dochtertje hier als onderpand achter. 'n Betere garantie kun je toch niet wensen. Je denkt toch niet dat ik mijn eigen kind in de steek zal laten?"

Nu moest Present toch werkelijk goad nadenken. Dit voorstel leek hem toch wel heel redelijk en bovendien waren ze dan misschien spoedig van die blanke man af. Hij stemde tenslotte toe en niet lang daarna stapte mister Jack, gevolgd door Jawai, in de korjaal van de rubbertappers. Mister Jack klopte de kleine Present op de schouder en zei glimlachend: „Je zult hier geen spijt van hebben, mijn goede man. Daar zal ik voor zorgen als ik in de stad terug ben."

„Kom direct terug!" riep het meisje hen nog na, toen Jawai de boot van de kant duwde.

Opgewekt klonk Jawais stem over het water. „Maak je maar niet ongerust, zusje, we zijn vóór donker weer terug!"

Vaderlijk sloeg de rubbertapper zijn arm rond de smalle schouders van het kleine meisje en zei zacht: „Ze zullen jou toch immers niet vergeten?"

Daar blijft Pennie alleen in het kamp achter ... Zal mister Jack zich aan zijn woord houden? Laten we het voor haar hopen?

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

HEB JE DIE AL?

Ongeveer veertig jaar geleden beschouwde men een reis per auto dwars door Canada, dus van kust tot kust, als een gevaarlijke onderneming. Een automobilist, die in het begin van de twintiger jaren voor het eerst een dergelijke tocht waagde te maken, deed over de af te leggen zevenduizend kilometer ruim drie maanden. Niet alleen was het

grootste gedeelte van de weg niet geplaveid, maar er moesten ook boge bergketens, diepe rivieren en uitgestrekte toendra's gepasseerd worden. Tegenwoordig verloopt zo'n tocht dwars door Canada heel wat vlotter, omdat kort geleden de nieuwe autoweg van oost naar west klaar is gekomen. Een weg waaraan men ruim 12 jaar hard heeft gewerkt, die als één der grootste wegenbouwwerken van deze tijd kan worden beschouwd en waarvan de aanleg meer dan 400 miljoen gulden heeft gekost. Ter gelegenheid van de openstelling van deze weg, voor Canada een historische gebeurtenis, heeft men de hier afgebeelde postzegel met een tweebaans weg er op, omringd door de wapens van de provincies, begin september 1962 uitgegeven.

HANDJE SCHUDDEN

De twintigjarige Engelse student Tim Healey heeft een rechterhand die helemaal dik is, maar hij is er blij mee. Tim had er namelijk zijn zinnen op gezet, het wereldrecord handschudden te verbeteren. Op zekere dag trok hij een rokkostuum aan en kwamen al zijn vrienden, kennissen, familieleden, medestudenten en noem maar verder op, hem een handje geven. En Tim maar tellen. Hij kwam tot 9002 en het wereldrecord stond op 9001. „Ziezo," zei Tim toen, „nu ben ik wereldkampioen handschudden. Laat er nu maar eens iemand proberen me dit af te nemen."
En hij wreef pijnlijk glimlachend over zijn opgezette rechterhand.

KAT EN ... HOND

In het dierenziekenhuis van Kopenhagen vond kort geleden een merkwaardige gebeurtenis plaats. Een poes die daar verpleegd werd, was zo ernstig ziek, dat alleen 'n bloedtransfusie haar nog kon redden. Kattebloed had men echter in het ziekenhuis niet in voorraad. Er zat dus niets anders op dan de zieke poes een hoeveelheid hondebloed toe te dienen, dat wel aanwezig was. De bloedtransfusie slaagde gelukkig voortreffelijk en de zieke poes is nu, dankzij het hondebloed, weer kerngezond.

Voor kleine koks en keukenprinsessen ....

KAASKNIKKERS

ALS je van 'n hartig hapje houdt, zullen deze kaasknikkers vast en zeker bij je in de smaak vallen. Ja maakt ze van 75 gram geraspte kaas, 50 gram roomboter of margarine, 50 gram geraapt roggebrood en verder een mespuntje kerrie of paprikapoeder, een paar druppels dosparome en als je er van houdt, een snuifje peper. Je mengt de 50 gram kaas, de boter, an het geraapte roggebrood met een lepel goed door elkaar, terwijl je er al roerende de kruiden an het aroma bij doet. Het moet aen fijne massa worden, waarvan je gemakkelijk bolletjes tar grootte van een flinke knikker kunt maken. Deze bolletjes rol je tenslotte nog even door de overgebleven geraspte kaas en dearna prik je ae twee aan twee aan een prikkertje.

NIEUW POËSIE-ALBUM VERSJE

Beste meid,
Ik heb geen tijd
Om een vers te schrijven,
'k Jok bet niet ...
Maar geen verdriet,
'k Zal je vriendje blijven.

TOM POES en de IJSDAME

RIDDER RILLING VAN KILLEBURCHT IS HEEL BOOS, ALS HIJ HOORT DAT DE IJSDAME DE HULP VAN N VREEMDELING HEEFT INGEROEPEN OM EEN MONSTER TE BESTRIJDEN

ER WAS NOG IEMAND DIE DE IJSDAME WILDE SPREKEN, MAAR OM EEN HEEL ANDERE REDEN... DAT WAS WAMMES DE IJSVERKOPER.
IK KRIJG NOG EEN DUPPIE!
ECHT FLAUW, OM EERST IJSJES VAN ME TE ETEN EN DAN ZO'N EIND WEG TE LOPEN ZONDER TE BETALEN. WAAR IS ZE NU GEBLEVEN? WAS ER MAAR IEMAND, AAN WIE IK KON VRAGEN WAAR DIE JUFFROUW WOONT.
HA, DAAR KOMT EINDELIJK IEMAND AAN MET EEN SLEETJE. MISSCHIEN WEET HIJ HET WEL.
WRRRR!!
WRRRR!!
EN RUSTIG WACHTTE DE IJSVERKOPER DE SLEE OP, DIE DOOR HET WOESTE WOLVENPAK WERD GETROKKEN.
HIHI, WAT EEN LEUKE HONDJES.
GROMMEND EN MET BLIKKERENDE TANDEN STORTEN DE GEVAARLIJKE TREKDIEREN OP HEM AF.
HIHI, KOEST MAAR. GEEF 'S 'N POOTJE!
ZO HAD NOG NOOIT IEMAND TEGEN DE WOLVEN VAN RIDDER RILLING DURVEN SPREKEN. VAN VERBAZING VERGATEN ZE TE BIJTEN. EN OOK DE RIDDER STOND PAF!

BEILO! WIE ZIJT GIJ, DIE MET WOLVEN OMGAAT ALSOF HET TROETELDIEREN ZIJN? ZIJT GE EEN HELD, DIE HIER HELDENDADEN KOMT VERRICHTEN?
NIKS HOOR, HIHI. IK BEN 'N IJSVERKOPER, DIE 'N DUPPIE KOMT HALEN.

EEN IJSVERKOPER... HM! ALS IN LAUWLAND DE IJSVERKOPERS AL ZO ONVERSCHROKKEN ZIJN, HOE STOUTMOEDIG IS DAN WEL EEN HELD UIT LAUWLAND?

MAAR HEER BOMMEL, DE HELD UIT LAUWLAND, VOELDE ZICH OP DAT MOMENT MEER KOUD DAN STOUTMOEDIG.
BRRR! EERST 'N IJSMAAL EN NU... BRRR... IJSSTOELEN... DAT IS TE VEEL VOOR M'N TEER GESTEL.
TEER GESTEL? IK DACHT DAT U 'N ONVERWOESTBARE HELD WAS.

EEN... BRRR... BROMMEL... EH... BOMMEL IS OOK ONVERWOESTBAAR. MAAR IK HEB NU EEN... BRRR... LICHTE VERBRROUWDHEID... KOUDHEID. IK MOET ONDER DE BRRROL... DE WOL MET EEN BRRR BRUIK KRUIK.

HM, IJSBRECHT! BRENG DE GASTEN NAAR HUN KAMERS EN ZORG VOOR EEN KRUIK.

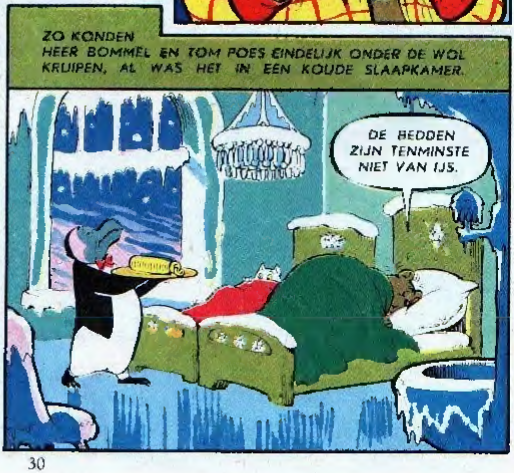
ZO KONDEN HEER BOMMEL EN TOM POES EINDELIJK ONDER DE WOL KRUIPEN, AL WAS HET IN EEN KOUDE SLAAPKAMER.
DE BEDDEN ZIJN TENMINSTE NIET VAN IJS.

©1963 / Marten Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Borgerhem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Abonnementiel. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

Max
MAX !!! ..... DOE IETS, DIE WEVE BENDJES GAAN OVERSTEKEN EN GINDS KOMT EEN TREIN!!!
H'M, VLUG EEN STUKJE MARS !!!!
RÛÛÛ
RÛÛÛÛÛ
RUURÛÛ
KWAAK
EEN...TWEE...
VLUG DAN TOCH.....!!!
RRÛÛÛÛ
RRUUU
DRIE !!!
OCH, MET MARS IS ZOIETS HEEL GEWOON. JE WORDT ER REUZE STERK VAN!
JA, EN HET IS OOK HEEL ERG LEKKER.....
KWAAK
25 ct
Mars